

14 Μαΐου, 1992

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Δ/στές]

ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΔΙΑ ΤΗΣ ΠΛΗΣΙΕΣΤΕΡΗΣ ΦΙΛΗΣ ΤΟΥ
ΜΥΡΙΑΝΘΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ,*Εφεσείων-Ενάγων,*

v.

ΚΛΕΑΝΘΗ ΣΤΑΥΡΟΥ,

Εφεσιβλήτου-Εναγομένου.

(Πολιτική Έφεση Αρ. 7765).

Μαρτυρία — Εμπειρογνώμονας εκτιμητής αυτοκινήτων έδωσε μαρτυρία σχετικά με την αξία εξαρτημάτων μοτοσυκλέτας, που βασίσθηκε αποκλειστικά σε πληροφορίες που πήρε από τους πωλητές των εξαρτημάτων — Δεν έγινε αποδεκτή διότι ήταν εξ ακοής μαρτυρία. 5

Μαρτυρία — Προσδιορισμός της αξίας μοτοσυκλέτας — Η γνώμη μη ειδικού για την αξία δεν είναι αποδεκτή σαν μαρτυρία — Για να προσδιορισθεί η μείωση της αξίας πρέπει να υπάρχει αποδεκτή μαρτυρία ως προς την αξία αμέσως πριν το δυστύχημα και την αξία μετά το δυστύχημα. 10

Σε αγωγή για τροχαίο ατύχημα, στο οποίο είχε εμπλακεί η μοτοσυκλέτα του εφεσείοντα με το αυτοκίνητο του εφεσιβλήτου, το πρωτόδικο Δικαστήριο βρήκε ότι ο εφεσιβλήτος ευθυνόταν αποκλειστικά για το δυστύχημα, απέρριψε όμως την αξίωση για αποζημιώσεις σε σχέση με την ζημιά που υπέστη η μοτοσυκλέτα, διότι βρήκε ότι δεν είχε αποδειχθεί η ζημιά αυτή με αποδεκτή μαρτυρία. Η προσαχθείσα μαρτυρία για τη ζημιά συνίστατο στη μαρτυρία εμπειρογνώμονα εκτιμητή αυτοκινήτων σχετικά με την αναγκαιότητα αντικατάστασης ορισμένων εξαρτημάτων, την περίοδο που χρειαζόταν για να επιδιορθωθεί η μοτοσυκλέτα και την αξία των εξαρτημάτων, την οποία βάσισε σε πληροφορίες που πήρε από τους πωλητές των εξαρτημάτων, ως επίσης και στη μαρτυρία του αγοραστή της μοτοσυκλέτας μετά το δυστύχημα, ο οποίος εξέφρασε την γνώμη του σχετικά με την αξία της πριν αυτή επιδιορθωθεί και αναφέρθηκε σε συζήτησή του με το μηχανικό που την επιδιόρθωσε, ως προς το κόστος της επιδιόρθωσης. Επίσης η μητέρα του εφεσείοντα ανέφερε ότι μετά το ατύχημα η μοτοσυκλέτα είχε γίνει "άχρηστη" και ότι ο αγοραστής της είχε αφαιρέσει το ποσό των ΛΚ1.065 από την αξία της. 20 25

Αποφασίσθηκε ότι:

5 (α) Εφόσον ο εμπειρογνώμονας εκτιμητής είχε απλάως μεταφέρει τις πληροφορίες που είχε πάρει από τους πωλητές των εξαρτημάτων σχετικά με την αξία των εξαρτημάτων εκείνων και δεν είχε εκφράσει οποιαδήποτε γνώμη, ορθά το πρωτόδικο Δικαστήριο είχε κρίνει ότι η μαρτυρία εκείνη ήταν εξ' ακοής μαρτυρία και κατά συνέπεια μὴ αποδεκτή.

10 (β) Η γνώμη του αγοραστή της μοτοσυκλέτας ως προς την αξία της πριν και μετά το δυστύχημα δεν ήταν αποδεκτή μαρτυρία, διότι ο αγοραστής δεν ήταν ειδικός. Για να είναι δυνατός ο προσδιορισμός της ζημίας έπρεπε να είχε προσαχθεί αποδεκτή μαρτυρία ως προς την αξία της μοτοσυκλέτας αμέσως πριν και μετά από το δυστύχημα.

Η έφεση απορρίφθηκε χωρίς έξοδα.

15 *Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:*

Ellinas v. Yianni (1958) 23 CLR 22.

Georgiades v. Patsalides (1959-60) 24 CLR 275.

Lefkaritis Bros v. Tanya Shipping (1987) 1 CLR 43.

Vassilico Cement Works v. Stavrou (1978) 1 CLR 389.

20 *Constantinides (Akinita) Ltd v. Mavrogenis (1983) 1 CLR 663.*

Davie v. Edinburgh Magistrates (1953) S.C. 34.

Anastassiades v. Republic (1977) 2 CLR 97.

Pouris v. Republic (1983) 2 CLR 170.

Philippou v. Odysseos (1989) 1 CLR 1.

25 *Republic v. Chacholiades (1980) 1 CLR 481.*

Emmanuel v. Nicolaou (1977) 1 CLR 15.

Papakokkinou v. Kanther (1982) 1 CLR 65.

Djermal v. Zim Israel Navigation Co. Ltd (1968) 1 CLR 309.

English Exporters (London) v. Eldon Wall Ltd [1973] 1 All ER 726.

30 *R. v. Beckett [1913] 8 Cr. Ap. Reports 204.*

Έφεση.

Έφεση από τον ενάγοντα κατά του μέρους της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού, (Νικολάτος, Ε.Δ.) που δόθηκε στις 10.10.1988 (Αρ. Αγωγής 2280/83) με το οποίο απορρίφθηκε η αξίωση του εφεσεύοντα για αποζημιώσεις σε σχέση με ζημιά που υπέστη η μοτοσυκλέττα του σε οδικό ατύχημα. 5

Α. Λεμής, για τον εφεσεύοντα.

Σ. Πατσαλίδης, για τον εφεσίβλητο.

Cur. adv. vult. 10

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Κωνσταντινίδης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Η έφεση στρέφεται κατά του μέρους της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού με το οποίο απορρίφθηκε η αξίωση του εφεσεύοντα για αποζημιώσεις σε σχέση με ζημιά που υπέστη η μοτοσυκλέττα του σε οδικό ατύχημα. 15

Την 27 Μαρτίου 1992, συγκρούστηκαν η μοτοσυκλέττα του εφεσεύοντα με αριθμό εγγραφής ΜΑ 272, με το αυτοκίνητο του εφεσιβλήτου με αριθμό εγγραφής CΥ 822. Το Πρωτόδικο Δικαστήριο κατάληξε στην απόφαση πως το ατύχημα οφειλόταν στην αποκλειστική αμέλεια του εφεσιβλήτου. Δεν έχει εφεσιβληθεί αυτό το μέρος της απόφασης. Η αξίωση του εφεσεύοντα για αποζημιώσεις για σωματικές βλάβες είχε διευθετηθεί και τα ζητήματα που εγέρθηκαν με την έφεση περιορίστηκαν στο κατά πόσο ορθά το πρωτόδικο Δικαστήριο αποφάσισε πως ο εφεσεύων απέτυχε να αποδείξει ότι η μοτοσυκλέττα, το παντελόνι και το σακκάκι του υπέστησαν τις ζημιές που αξίωνε. Κατά την έναρξη της διαδικασίας ενώπιον μας, ο δικηγόρος του εφεσιβλήτου αποδέχτηκε την αξίωση και τη ζημιά στο παντελόνι και στο σακκάκι και συγκατατέθηκε στην ανάλογη διαφοροποίηση της πρωτόδικης απόφασης. Απομένει το 25 30

Ζήτημα της ζημιάς στη μοτοσυκλέττα.

5 Ο εφεσείων επιχείρησε να αποδείξει τη ζημιά αυτή με τη μαρτυρία του ειδικού εκτιμητή Ν. Μαρκουλλή που επιθεώρησε τη μοτοσυκλέττα πέντε περίπου μήνες μετά το ατύχημα.

10 Ο εκτιμητής προσδιόρισε τα εξαρτήματα της μοτοσυκλέττας που, κατά τη γνώμη του, θα έπρεπε να αντικατασταθούν, αναφέρθηκε στην αξία τους και εξέφρασε την άποψή του ως προς το ύψος των εργατικών που θα απαιτούνταν για την επιδιόρθωση.

15 Το πρωτόδικο Δικαστήριο δέκτηκε τη μαρτυρία του και, σε όποιο βαθμό αυτή, κατά τη κρίση του, αποτελούσε έκφραση γνώμης αναφορικά με ζήτημα που ενέπιπτε στη σφαίρα της ειδικότητάς του, συμφώνησε πως μπορούσε να αποτελέσει τη βάση για να εκδώσει απόφαση υπέρ του εφεσείοντα. Επεδίκασε έτσι υπέρ του το ποσό των £50 για την κάλυψη των εργατικών. Πρόσθεσε σ' αυτό και το ποσό των £15 που αντιπροσώπευε την αμοιβή που διεκδίκησε ο ίδιος ο εκτιμητής.

20 Έκρινε όμως το πρωτόδικο Δικαστήριο πως η μαρτυρία του εκτιμητή αναφορικά με την αξία των εξαρτημάτων ήταν εξ ακοής. Ο εκτιμητής είχε καταθέσει πως κατέληξε στον προσδιορισμό του ύψους της ζημιάς της μοτοσυκλέτας αφού στηρίχτηκε, αποκλειστικά, στα όσα του λέχθηκαν από τους πωλητές των εξαρτημάτων ως προς τη τιμή πώλησής τους. Το πρωτόδικο Δικαστήριο αναφέρθηκε στις υποθέσεις *Nikos Mina Ellinas v. Athanasia Yianni and others* (1958) 23 CLR 22, *Georgiades and another v. Patsalides and another* (1959-60) 24 CLR 275 και *Lefkaritis Bros v. Tanya Shipping* (1987) 1 CLR 43, σημείωσε πως
25
30
35 είχε υποχρέωση να αγνοήσει αυτή την ανεπίτρεπτη μαρτυρία και στην απουσία άλλης υποκατάστατης, οδηγήθηκε στην απόφαση πως δεν είχε εκλογή άλλη από την απόρριψη εκείνου του μέρους της αξίωσης. Το ζήτημα που εγείρεται συνίσταται στο κατά πόσο η αναφορά του εκτιμητή στις πληροφορίες που πήρε ήταν επιτρεπτή μαρτυρία μια

και προερχόταν από πραγματογνώμονα.

Η ιδιότητα του πραγματογνώμονα επιτρέπει παρέκλιση από τους κανόνες ως προς την απόδειξη. Αυτή όμως η παρέκλιση σχετίζεται μόνο με τη δυνατότητα έκφρασης γνώμης. Ο πραγματογνώμονας, κατ' εξαίρεση προς το γενικό κανόνα που δεν επιτρέπει την έκφραση γνώμης από μάρτυρα, μπορεί να εκφράσει γνώμη αναφορικά με ζητήματα που εμπίπτουν στη σφαίρα της ειδικότητάς του. (Βλ. *Vassilico Cement Works v. Stavrou* (1978) 1 CLR 389, *Constantinides (Akinita) Ltd v. Mavrogenis* (1983) 1 CLR 663). Σε τέτοια περίπτωση, όπως έχει εξηγηθεί επανειλημμένα, ο πραγματογνώμονας εφοδιάζει το Δικαστήριο με τα αναγκαία επιστημονικά κριτήρια για τον έλεγχο της ακρίβειας των συμπερασμάτων του έτσι που να μπορέσει ο δικαστής να διαμορφώσει τη δική του ανεξάρτητη κρίση με την εφαρμογή αυτών των κριτηρίων πάνω στα γεγονότα που αποδεικνύει η μαρτυρία. (Βλ. *Davie v. Edimborough Magistrates* (1953) S.C. 34, *Andreas Anastassiades v. Republic* (1977) 2 CLR 97, *Pouris and Another v. Republic* (1983) 2 CLR 170, *Philippou v. Odysseos* (1989) 1 CLR 1.)

Κατά τα άλλα, οι κανόνες που διέπουν τη μαρτυρία όλων των μαρτύρων, διέπουν και τη μαρτυρία των πραγματογνωμόνων. Δεν είναι επιτρεπτή η αποδοχή εξ ακοής μαρτυρίας με στόχο την απόδειξη του πραγματικού γεγονότος στο οποίο αναφέρεται επειδή εκείνος που μεταφέρει την πληροφορία στο Δικαστήριο είναι πραγματογνώμονας (Βλ. *Republic v. Chachollades* (1980) 1 CLR 481). Όσο και αν είναι δυνατό να αναφερθεί ο πραγματογνώμονας σε υποθετική κατάσταση πραγμάτων ή σε γεγονότα για τα οποία δεν έχει προσωπική γνώση προκειμένου να στηρίξει τους συλλογισμούς του, αυτή η αναφορά δεν εισάγεται για να χρησιμοποιηθεί ως απόδειξη για την ύπαρξή τους. Η διάκριση μεταξύ της πρωτογενούς μαρτυρίας που είναι επιτρεπτή και της εξ ακοής μαρτυρίας που είναι ανεπίτρεπτη, έχει να κάνει με την φύση της μαρτυρίας σε συνάρτηση, όμως, και προς το σκοπό για τον οποίο προσάγεται. Έτσι, όπως τονίστηκε στην υπόθεση *Constantinides*

(Akinita) Ltd ν. Μαντρογενίς (ανωτέρω), η μαρτυρία του πραγματοποιώμονα εισάγεται υπό την αίρεση της απόδειξης του πραγματικού της υπόβαθρου με τον τρόπο που αποδεικνύεται κάθε άλλο γεγονός. Ακολουθεί πως η αποτυχία απόδειξης αυτού του υπόβαθρου με αποδεκτή μαρτυρία, θα αφήσει τη γνώμη του πραγματοποιώμονα μετέωρη και χωρίς αξία.

Στην παρούσα υπόθεση, η εμπλοκή των ειδικών γνώσεων του πραγματοποιώμονα εξαντλήθηκε με τη γνώμη που εξέφρασε ως προς την ανάγκη αντικατάστασης ορισμένων εξαρτημάτων και ως προς τα εργατικά που αναμένονταν να πληρωθούν για να γίνει η αντικατάσταση. Η τιμή πώλησης των εξαρτημάτων αυτών από τα καταστήματα πώλησης τους στην Κύπρο, δεν ήταν ζήτημα που ενέπιπτε στη σφαίρα της ειδικότητας του μάρτυρα. Θα έπρεπε να είχε αποδειχθεί όπως κάθε άλλο γεγονός. Η αναφορά από τον μάρτυρα στις τιμές αυτές δεν είχε να κάμει με τις ειδικές του γνώσεις και την πείρα του. Ήταν απλή μεταφορά στο Δικαστήριο των πληροφοριών που πήρε από τρίτους και ήταν, γι' αυτό το λόγο, εξ ακοής μαρτυρία. Ο δικηγόρος του εφεσείοντα ισχυρίστηκε πως αν η δική του προσέγγιση εθεωρείτο λανθασμένη, θα έπρεπε για να αποδείξει την αξία των εξαρτημάτων να καταλήξει στους ίδιους τους κατασκευαστές τους στην Ιαπωνία, τους οποίους και θα όφειλε να καλέσει ως μάρτυρες. Δεν είναι, βέβαια, έτσι τα πράγματα. Το ζήτημα είναι πολύ πιο απλό μια και το πραγματικό γεγονός που ήθελε να αποδείξει ο εφεσείων ήταν η τιμή πώλησης των εξαρτημάτων από τα καταστήματα πώλησης τους στην Κύπρο. Αυτά, πέρα από όσα θα μπορούσαν να λεχθούν σε σχέση με τη μέθοδο απόδειξης της ζημιάς της μοτοσυκλέτας που επιλέχθηκε. Όπως σημειώσαμε, το δυστύχημα έγινε την 27 Μαρτίου 1982. Ο εκτιμητής κλήθηκε και επιθεώρησε την μοτοσυκλέτα 5 μήνες, περίπου, αργότερα. Στη συνέχεια όμως, όπως προκύπτει από τη μαρτυρία, η μοτοσυκλέτα επιδιορθώθηκε και πωλήθηκε σε τρίτο. Κλήθηκε ο τρίτος και κατέθεσε ως προς τη τιμή αγοράς της μοτοσυκλέτας αλλά δεν κλήθηκε ούτε ο μηχανικός που την επιδιόρθωσε και που, όπως ήταν η υπόθεση του εφεσείοντα, αντικατέστησε τα εξαρτή-

ματα, ούτε και οποιοσδήποτε άλλος από εκείνους που θα μπορούσαν να αναφερθούν στα γεγονότα αυτά.

Ο δικηγόρος του εφεσείοντα μας παρέπεμψε σε σειρά υποθέσεων που, όμως, δε νομίζουμε ότι βοηθούν την υπόθεσή του. Στην υπόθεση *Demetrios Emmanuel and another v. Andronikos Nicolaou* (1977) 1 CLR 15, έγινε αναφορά στην υποχρέωση του ενάγοντα να αποδεικνύει τις ειδικές ζημιές για τις οποίες αξιώνει αποζημίωση και παραμερίστημε η απόφαση για επιδίκαση αποζημίωσης που στηρίχτηκε όχι σε μαρτυρία αλλά σε υπολογισμούς που έκαμε το ίδιο το Δικαστήριο. Είναι γι' αυτό το λόγο που το πρωτόδικο Δικαστήριο στην παρούσα υπόθεση απέρριψε την αξίωση του εφεσείοντα. Αναφέρθηκε συναφώς στην υπόθεση *Parakokkinou v. Kanther* (1982) 1 CLR 65 στην οποία, ακριβώς, εξηγήθηκε πως στο νομικό μας σύστημα είναι ευθύνη των διαδίκων να αποδείξουν την υπόθεσή τους και πως το καθήκον του Δικαστηρίου συνίσταται στο να δει ότι διασφαλίζεται το δικαίωμά τους να την αποδείξουν.

Στην υπόθεση *Emir Ahmer Djemal v. Zim Israel Navigation Co. Ltd and Another* (1968) 1 CLR 309, είχε απορριφθεί πρωτόδικα η αξίωση για ιατρική αμοιβή γιατί ενώ είχε αποδειχθεί πως ο ενάγων δέχτηκε τις υπηρεσίες γιατρού, δεν είχε προσκομιστεί μαρτυρία ως προς το ύψος της αμοιβής του. Το εφετείο επιδίκασε ποσό ως τέτοια αμοιβή, όχι γιατί έκρινε πως η απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου ήταν λανθασμένη, αλλά γιατί συμφώνησαν σ' αυτό οι εφεσίβλητοι. Η δική μας διερεύνηση της πιθανότητας για κάτι τέτοιο στην παρούσα υπόθεση, δεν οδήγησε στο ίδιο αποτέλεσμα. Στην υπόθεση *English Exporters (London) v. Eldon Wall Ltd* [1973] 1 All ER 726 αναφέρθηκαν οι αρχές που εξηγήθηκαν στις υποθέσεις *Republic v. Chacholiades* και *Constantinides (Akinita) Ltd v. Mavrogenis* (ανωτέρω), οι οποίες και υιοθετήθηκαν.

Στους *Halsbury's Laws of England* 3η έκδοση, Τόμος 15 σελ. 324 παράγραφος 590, στους οποίους επίσης μας παρέπεμψε ο δικηγόρος του εφεσείοντα, γίνεται αναφορά σε

5 δυνατότητα των εκτιμητών να ανατρέχουν στο περιεχόμε-
νο τιμοκαταλόγων. Εξηγείται όμως πως αναγνωρίζεται
αυτή η δυνατότητα προκειμένου να φρεσκάρουν τη μνήμη
τους. Βρίσκουμε τα ίδια και στον Phipson on Evidence 11η
έκδοση σελ. 520 παράγραφος 1299, με την εξήγηση πως
είναι επιτρεπτή τέτοια αναφορά και πάλιν για να φρεσκά-
ρει ο πραγματογνώμονας τη μνήμη του ή για να τη διορ-
θώσει ή να την επιβεβαιώσει. Προστίθεται πως αυτά τα έγ-
γραφα δεν είναι μαρτυρία αφ' εαυτών.

10 Τελικά, η υπόθεση *R. v. Beckett* [1913] 8 Cr. Ap.
Reports 204, έχει μόνο φαινομενική ομοιότητα με την πα-
ρούσα υπόθεση. Βρίσκουμε τη σύνοψη των γεγονότων της
στον Phipson on Evidence (ανωτέρω) σελ. 531 παράγρα-
φος 1324 και στον Cross on Evidence 5η έκδοση σελ. 449.
15 Ο κατηγορούμενος αντιμετώπιζε κατηγορία ότι κακόβου-
λα έσπασε γυάλινο παράθυρο. Ήταν ουσιώδες συστατικό
του αδικήματος να άξιζε το παράθυρο περισσότερο από
£5.-. Μάρτυρας κατάθεσε πως πραγματικά άξιζε περισσό-
τερα. Φάνηκε στην αντεξέταση πως ο μάρτυρας είχε πλη-
ροφορηθεί ότι η ζημιά ανερχόταν σε £8.- αλλά η καταδίκη
20 επικυρώθηκε γιατί έγινε δεκτό πως η υπόθεση αποδείχτη-
κε, όχι πάνω στη βάση του τί λέχθηκε στο μάρτυρα αλλά
πάνω στη βάση της γνώμης που ταυτόχρονα εξέφρασε ο
ίδιος ο μάρτυρας αναφορικά με την αξία του παραθύρου.
25 Στον Cross on Evidence (ανωτέρω) παρατίθεται σειρά
ερωτημάτων τόσο σε σχέση με το σκεπτικό της απόφασης
όσο και σε σχέση με άλτα, όπως χαρακτηρίζονται, προ-
βλήματα που αυτή φαίνεται να δημιουργεί. Δε χρειάζεται
να ασχοληθούμε με αυτά τα ερωτήματα. Δεν χρειάζεται
30 ακόμα να επεκταθούμε σε αναφορά στη δυνατότητα πραγ-
ματογνώμονα να προσδιορίζει, στα πλαίσια της ειδικότη-
τάς του, την αξία αντικειμένων. Στην παρούσα υπόθεση ο
εκτιμητής δεν εξέφρασε οποιαδήποτε γνώμη. Η αναφορά
στις τιμές πώλησης των εξαρτημάτων δεν ήταν το αποτέ-
35 λημα της εμπειρογνωμοσύνης του. Όπως υποδείξαμε,
ήταν γυμνή μεταφορά των πληροφοριών που πήρε από
τρίτους. Επομένως, η απόφαση του πρωτόδικου Δικαστη-
ρίου ήταν ορθή.

Περιλαμβάνεται στους λόγους της έφεσης και η θέση πως ήταν εσφαλμένο το εύρημα του Πρωτόδικου Δικαστηρίου πως δεν αποδείχτηκε η ζημιά της μοτοσυκλέττας με τη μαρτυρία της μητέρας του εφεσείοντα και του τρίτου που αγόρασε τη μοτοσυκλέττα μετά το ατύχημα και αφού 5 επιδιορθώθηκε. Δεν αναπτύχθηκε κάποια συγκεκριμένη επιχειρηματολογία ενώπιόν μας αλλά θα ασχοληθούμε και με αυτό το θέμα.

Η μητέρα του εφεσείοντα ισχυρίστηκε ότι μετά το ατύχημα η μοτοσυκλέττα "έγινε άχρηστη" και πως ο αγοραστής της αφαιρέσε το ποσό των £1.065 από την αξία της. Ο αγοραστής της μοτοσυκλέττας αναφέρθηκε σε συζήτηση του με το μηχανικό που επιδιόρθωσε τη μοτοσυκλέττα ως προς το κόστος της επιδιόρθωσης, εξέφρασε τη γνώμη του ως προς την αξία της μοτοσυκλέττας πριν αυτή επιδιορθωθεί και προσδιόρισε τη τιμή στην οποία την είχε αγοράσει από τον ίδιο ο εφεσίβλητος δυο χρόνια περίπου πριν από το ατύχημα. 10 15

Ορθά το πρωτόδικο Δικαστήριο αποφάσισε πως ήταν αδύνατο να θεωρηθεί ότι αποδείχτηκε το ύψος της ζημιάς με την πιο πάνω μαρτυρία. Είναι ορθό ότι η μαρτυρία της μητέρας του εφεσείοντα δεν μπορούσε να οδηγήσει οπουδήποτε και ότι η αναφορά στη συζήτηση του αγοραστή της μοτοσυκλέττας με το μηχανικό, που φερόταν να την επιδιόρθωσε, αποτελούσε εξ ακοής μαρτυρία. Είναι ορθό τελικά πως η γνώμη του αγοραστή δεν πρόσθεσε οτιδήποτε στην υπόθεση μια και δεν ήταν ειδικός πάνω στο θέμα. Αυτό, ανεξάρτητα από το ότι ο προσδιορισμός της αξίας της μοτοσυκλέττας, όπως κατάληξε να είναι μετά το ατύχημα, ως μέθοδος υπολογισμού του ύψους της ζημιάς που υπέστη, προϋποθέτει και την ύπαρξη μαρτυρίας ως προς την αξία της κατά το χρόνο του ατυχήματος. Τέτοια μαρτυρία δεν υπήρχε. 20 25 30

Το πρωτόδικο Δικαστήριο, μπροστά σ' αυτή την κατάσταση, δεν μπορούσε παρά να απορρίψει την αξίωση για τις ζημιές της μοτοσυκλέττας όσο και αν αυτό, όπως άλλωστε παρατήρησε, ήταν λυπηρό. Διαφορετική απόφαση 35

θα ήταν αντίθετη προς τους κανόνες που διέπουν την απόδειξη.

- 5 Για τους πιο πάνω λόγους η έφεση, στο βαθμό που στρέφεται κατά της απόφασης αναφορικά με τη ζημιά στην μοτοσυκλέττα, απορρίπτεται. Μετά από όσα σημειώσαμε στην αρχή ως προς τη ζημιά στο σακκάκι και στο παντελόνι του εφεσεύοντα, επιδικάζεται υπέρ του εφεσεύοντα το επιπρόσθετο ποσό των £85. Επομένως, η πρωτόδικη απόφαση αντικαθίσταται με απόφαση για το συνολικό ποσό των £150. Κάτω από τις περιστάσεις, δεν θα εκδώσουμε διαταγή για έξοδα.
- 10

Η έφεση απορρίπτεται χωρίς έξοδα.